

ဆုမြတ်မွန်မွန်

ကျွန်မရည်းစားအမျိုးကောင်းသား

အခန်း(၁)

"ဟဲ့ ... သေနာကောင်ရဲ့ ။ ငါ အော်တော့ အော်တယ်ပြောတယ်။ နင်က စောစောစီးစီး (xx)ရည် မျိုဆို့ဖို့ ငါ့ဈေးဖိုးထဲက ပိုက်ဆံတွေကို ခိုးထားတာကြတော့ စကားထဲထည့်ပြောဦးလေ ...

ဟင်း ... သေနာကျက သေမင်းငင်က ...။ စောစောစီးစီး သေမဲ့အရည်တွေကိုသောက်ပြီး ကျက်သရေယုတ်နေတဲ့ အကောင်က"

"ဟဲ့ ... ကောင်မ။ ငါ့ကို နှစ်ပြားမတန်အောင် ပြောမနေနဲ့ ။ ငါ အရက်သောက်တာက မင်းနှစ်လုံးဖိုးလောက်မကုန်ဘူး။ မင်းသာ မနက်ရောညရော ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းအောင် သောင်းကျန်းနေတာ ...

ငါ အရက်သောက်တာလေးကို မွဲကြောင်းစာရင်းလာတင်မနေနဲ့ ။ မင်း နှလုံးထိုးတာကမှ ငါ့ထက်ပိုက်ဆံကုန်တာ"

"အမယ်လေး ... အမယ်လေး။ နင်သောက်တာ ပိုက်ဆံမကုန်ဘူး ဟုတ်လား။ ဟမ် ... နေ့သောက် ညသောက်၊ မိုးလင်း မိုးချုပ် အရည်တွေကို မျိုဆို့နေတဲ့ အကောင်က ပိုက်ဆံမကုန်ဘူး လာပြောနေရလား ...

ငါက စနေ တနင်္ဂနွေ နားသေးတယ်ဟဲ့ အကောင်ရဲ့ ။ နင်ကသာ စနေမရှိ တနင်္ဂနွေမရှိ နေ့နေ့ညည မျိုဆို့နေတာ။ ဟင်း ... လာသေးတယ် သေနာက။ မြန်မြန်သေ နားအေးတယ်။ အလကား ... ဒုက္ခပေးတဲ့ အလကားကောင်"

"ဟာ ကောင်မ။ သေတော့မယ်။ ကောင်မက မလုပ်ချင်လို့ သည်းခံ
နေရင် အသံကောင်းဟစ်ပြီး ရောင့်တက်လာတယ်။ မှတ်လောက်သား
လောက်အောင် ဆုံးမမှ မှတ်မှာ "

"အောင်မာ ... အကောင်ကများ ။ လာလေ ... လုပ်ကြည့်စမ်းပါ။ ဟ
င်း ... နင့်လို ငမူးတော့များ ၊ တစ်ချက်တွန်းပဲရှိမယ်"

အထက်ပါ ဆူညံနေသော လင်မယားရန်ဖြစ်နေသော အသံများမှာ
နားမခံသာအောင်ပင် ပွက်လောရိုက်နေသောကြောင့် ထိုက်ရည်သည် နှ
စ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်နေရာမှ စိတ်ပျက်စွာပင် လန့်နိုးလာရသည် ။
ဒီလိုအဖြစ်မျိုးဟာ ဒီနေ့မှ မဟုတ်တော့။ နေ့စဉ်ရက်ဆက် ဆိုသလိုကို
နေ့တိုင်းနီးပါး ကြုံတွေ့နေရတာဖြစ်သည် ။

"ဟာကွာ ... စိတ်ဆင်းရဲလိုက်တာ၊ တကယ်ပါပဲ ရူးချင်တယ်"

ထိုက်ရည်က ဘယ်လိုမှ သည်းမခံနိုင်တော့သည့်အဆုံး အိပ်ရာမှ ထ
ကာ အော်ဟစ်ပစ်လိုက်သည် ။ ဒီလိုအသံတွေကို ကြားပြီး နိုးထလာရ
တာဟာ တစ်ရက်လည်း မဟုတ်၊ နှစ်ရက်လည်း မဟုတ်တော့ဘဲ
သုံးလပြည့်တော့မှာ ဖြစ်သည် ။ မိုးလင်းကနေ မိုးချုပ် သန်းခေါင်ထိတိုင်
ရန်ဖြစ်နိုင်လွန်းအားကြီးသော ဒီလင်မယားကို အံ့လည်း အံ့ဩရသည် ။
ကြာလာသောအခါ ဒီဒဏ်တွေကို သူ မခံစားနိုင်တော့ချေ။ ဒါကြောင့် န
ဂိုတည်းက ပြောထားသောစကားအတိုင်း သုံးလပြည့်လျှင် ဖယ်ပေးဖို့
ပြောထားပြီးသား ဖြစ်တာမို့သာ တော်တော့သည် ။ သူက အိပ်မရတော့
သည့်မဆုံးမှာ တော့ အိပ်ရာသိမ်းကာ နောက်ဖေးက ရေချိုးခန်းထိ မျက်
နှာသစ်ဖို့ ရာအတွက် ထွက်လာခဲ့သည် ။ တစ်ဖက်ခန်းက လင်မယားရဲ့
ရန်ဖြစ်နေသော အသံကတော့ ခပ်သဲ့သဲ့ထပ်ကြားရတုန်း။

တကယ်တော့ သူဟာ သူနေထိုင်သော သစ်သားပျဉ်ထောင်အုတ်ဖိန

ပဲခံ နှစ်ခန်းတွဲအိမ်လေးကို တစ်ခန်းအား အိမ်ငှားထား ထားတာဖြစ်ပါသည်။ ။ သူတို့ အိမ်လေးကို ဆောက်ခဲ့စဉ်က ဟိုးရှေးရှေးထဲက အိမ်ငှားစားမည်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ရှိခြင်းကြောင့် နှစ်ခန်းတွဲပုံစံ ဆောက်ခဲ့တာဖြစ်ပြီး တစ်ဖက်အခန်းကို အိမ်ငှားထား၍ ဝင်ငွေရှာဖွေလာခဲ့သည်မှာ သူ ငယ်စဉ်ထဲကပင်ဖြစ်သည်။ ။

သူ့အဖေက အစိုးရဝန်ထမ်းတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး သူရစ်တန်းနှစ်မှာ ပဲအဆုတ်ရောဂါဖြင့် ဆုံးပါးသွားခဲ့သည်။ ။ သူ့အမေနဲ့ သူနဲ့ နှစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့ရာမှ သူ့အမေလည်း ပြီးခဲ့တဲ့ နှစ်ကမှ လေဖြတ်ပြီးနောက် သိပ်မကြာဘဲ ဆုံးပါးသွားခဲ့ရာ သူသည် ဒီလောကကြီးထဲမှာ တစ်ကောင်ကြွက် တစ်မျက်နှာ တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့ရတာ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ကျောင်းပြီးခါစ သူဟာ ဘာအလုပ်မှ မည်မည်ရရမလုပ်ဖြစ်ဘဲ ဝါသနာပါရာ သင်တန်းလေးတွေ လျှောက်တက်ရင်း စားဝတ်နေရေးကလည်း အမေရှိတုန်းက စုဆောင်းထားတာတွေ၊ အိမ်ငှားခတွေနှင့် လောက်ငနေတာမို့ အထူးတလည် ပူပင်စရာမလိုခဲ့ချေ။ မိဘတွေမရှိတာကလွဲလို့ ၊ လူချစ်လူခင်ပေါများသော သူ့ဘဝလေးသည် နေတတ်မယ်ဆိုရင်လည်း ကျေနပ်စရာပဲဖြစ်ခဲ့သည်။ ။ ဒါပေမဲ့ အခုလောလောဆယ်မှာ တော့ သူ့ဘဝသူမကျေနပ်နိုင်ပါ။ ။ အိမ်ငှားလင်မယားရဲ့ နေ့ရှိသရွေ့နှိပ်စက်မှုများကို ကြာလေ သည်းမခံနိုင်လေဖြစ်ခဲ့တာ ကြာခဲ့ပြီ။

ဘယ်အိမ်ငှားမဆို သုံးလစာ ကြိုယူထားပြီး သုံးလလောက် အခြေအနေ စောင့်ကြည့်လက်ခံတာမို့သာ တော်တော့သည်။ ။ ရောက်ကတည်းက ရန်ဖြစ်လိုက်သည့် လင်မယား၊ သုံးလပြည့်ပါစေသာ ဆုတောင်းနေခဲ့ရတာဖြစ်သည်။ ။ သူက စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် ညက ဝတ်အိပ်ထား

သော စွပ်ကျယ်ကို တီရှပ်တစ်ထည်နှင့် ပြောင်းလဲကာ သူ့ဘော်ဒါတွေရှိ
နေမည်ဖြစ်သော လမ်းထိပ်က လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ။

ဆူသံပူသံတွေကြောင့် စောစောနိုးလာသော သူက
ဝီရိယကောင်းစွာဖြင့် ကြိုရောက်နေသော်လည်း သူ့ဘော်ဒါတွေကတော့
တစ်ယောက်မှ ရောက်မလာကြသေးချေ။ မုန့်ဟင်းခါးတစ်ပွဲ မှာ စားနေ
တုန်းမှာ ပဲ သူ့ဘော်ဒါနှစ်ကောင်က ရောက်လို့ လာသည်။ ။

"ဟ ... ငါ့ကောင်ကြီး စောလို့ ပါလား။ အပီတွယ်နေတယ်ပေါ့လေ"

"စောစောရောက်နေတာက ရောက်ချင်လို့ ရောက်နေတာ မဟုတ်
ဘူး ဟေ့။ နံနက်ချိန်ခါ တေးသံသာကို စောစောစီးစီးနားဆင်ရပြီး အိပ်
ရေးမဝပဲ ထလာရတာ ...

ချီးထဲမှ ပဲကွာ။ အဲဒီလင်မယားလည်း ဘယ်ဘဝက ရေစက်မှန်းကိုမ
သိဘူး။ မှားပါတယ်။ ဒီတစ်ခါ အိမ်ငှားရင်တော့ လင်မယားတို့ ၊ မိသား
စုများ တဲ့ သူတွေဆို လုံးဝမငှားတော့ဘူး။ တောက် ... အရေးမပါလိုက်
တာများ "

"ဟင်း ... မင်းဟာ လင်မယားမငှားဘူး။ မိသားစုမငှားဘူးဆိုတော့
ဘာကျန်သေးလို့ လဲ။ မင်းအိမ်ကို ဘယ်သူကငှားတော့မှာ လဲ"

"မသိဘူးကွာ၊ မငှားလည်း ဂရုမစိုက်ဘူး။ စိတ်ကြိုက်အိမ်ငှားမရမချ
င်းတော့ လုံးဝကို အငှားမတင်တော့ဘူး ...

ဟင်း ... တစ်နေ့ တစ်နေ့ အကုသိုလ်တွေများ ပြီး ဘယ်လောက် စိ
တ်ဆင်းရဲရသလဲဆိုတာ မင်းတို့ မသိဘူး"

သူ့စကားကို ဘိုဘိုက စမူဆာတစ်ခုကို ပလုတ်ပလောင်းဝါးနေရင်းမှ
ပြန်ဖြေသည်။ ။

"သိပါတယ်ကွာ၊ မင်း အိမ်ငှားတင်ထားတဲ့ လင်မယား ရန်ဖြစ်ကြတာ ဒီတစ်ရပ်ကွက်လုံး သိနေတဲ့ ဟာပဲ၊ မင်း မပြောနဲ့ အဲဒီနားမှာ နေတဲ့ သူတွေတောင် စိတ်ပျက်နေကြတဲ့ ဟာပဲ"

"အေးလေ၊ မင်းတို့ အိမ်နားက နွယ်နွယ်လင်းကတောင် ပြောနေသေးတယ်။ သူတို့ တောင် နားငြီးငြီး စိတ်ပျက်နေရတာတဲ့ ။ မင်းတော့ ဘယ်လောက်များ စိတ်ပျက်နေမလဲမသိဘူးတဲ့ ...

အေးပေါ့ကွာ။ ဒီတစ်ခါကျရင်တော့ နားအေးပါးအေး ဖြစ်မယ့်သူမျိုးကို သေချာရွေးပြီးငှားပေါ့"

ဘိုဘိုရဲ့ စကားကို လင်းထွဋ်ကပါ ဝင်ပြောသည် ။ သူက ကုန်သွားပြီဖြစ်သော မုန့်ဟင်းခါးပန်းကန်ကို စားပွဲထိုးလေးအား လာသိမ်းခိုင်းပြီးနောက် ပေါ့ဆိမ့်တစ်ခွက်ဟု မှာ လိုက်သေးသည် ။ သူ့ သူငယ်ချင်းတွေကလည်း ကိုယ်စီကိုယ်စီ လက်ဖက်ရည်မှာ ကြပြီးနောက် စကားဆက်ကြသည် ။

"အခု အိမ်ငှားတွေ ဆင်းသွားရင် မင်း ပွဲစားကိုပြောထားပေါ့။ လင်မယားမငှားဘူး၊ မိသားစုများ ရင် မငှားဘူးဆိုတာ"

"အင်း ... ပြောမှာ ပါ၊ ပြောမှာ ပါ၊ အိမ်ငှားမတင်ရင်လည်း ဘာမှ မဖြစ်ဘူး။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဆားနဲ့ ပဲစားပြီး အေးအေးချမ်းချမ်းလေးပဲ နေချင်တော့တယ်ကွာ ...

နေ့ရှိသရွေ့ ဆူသံ ဆဲသံတွေ ကြားနေရတာ စိတ်ကုန်နေပြီ ...

(သူက လက်ဖက်ရည်ကို တစ်ကျိုက်မော့သောက်ရင်းမှ ဘိုဘိုနားမှာ ပန်ဆင်ထားသော တစ်ပွင့်တည်း စိန်နားကပ်လေးကို တွေ့မြင်သွားသဖြင့် မျက်ခုံးပင့်မိကာ)

"ဟေ့ကောင် ... မင်းက ပန် ပန် ပန် တွေ ဘာတွေနဲ့ ပါလား။ ရောင် စဉ်တွေ ဖြာနေပုံထောက်တော့ အမှန်အကန်ပဲနဲ့ တူတယ်"

ဘိုဘိုက ဒါပဲလေဟူသော ဂုဏ်ယူသည့်အပြုံးမျိုးဖြင့် လက်မတစ်ချက် ထောင်ပြသည်။

"ငါ့ဆော်က ဝယ်ပေးတာကွ"

"ဟေ ... ဟုတ်လား၊ မိုက်လှချည်လား။ အဲဒါဆိုရင် ဘယ်လောက်တန်မလဲ"

"အင်း ... သုံးသိန်းနှစ်သောင်း ပေးရတယ်တဲ့ "

"ဟား ... မင်း မိုက်တာပေါ့။ မင်းဆော်က ငလျှံပဲကွာ"

"လျှံတယ်လေ။ သူ့အဖေက ဘောစိပဲဟာ။ ပိုက်ဆံဆိုတာ သူ့အတွက် အပေါဆုံးအရာဆိုတော့ ငါက တစ်ခုခုလိုချင်တယ်လို့ တ,လိုက်တာနဲ့ ရောက်လာတော့တာပဲ"

သူက ခေါင်းတစ်ချက်ညှိတ်ကာ ဘိုဘိုရဲ့ နားမှ နားကပ်ထံ အကြည့်တစ်ချက် ထပ်ရောက်သွားသည်။ ။ ခပ်ပြေပြေနှင့် ခပ်လန်းလန်းလေး ဖြစ်နေသော ဘိုဘိုရဲ့ ဆံပင်ကေနှင့်အတူ နားမှာ ရှိသော နားကပ်က ပန်ရလိုက်ဖက်တင့်တယ်နေသည်။ ။ ဘိုဘိုက မိန်းကလေးကြိုက် ရုပ်ရည်မျိုး ရှိကာ သူငယ်ချင်း အချင်းချင်း အားမနာစတမ်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရလျှင်တော့ ရုပ်လေးအားကိုးနှင့် လုပ်စားနေသူဟု ပြော၍ ရသည်။ ။ သူတို့ က ငယ်ပေါင်းတွေမို့ အကြောင်းသိနေခြင်းဖြစ်သည်။ ။

ဘိုဘိုသည် ငယ်ငယ်လေးတည်းက ပိုက်ဆံချမ်းသာသော ကောင်မလေးတွေကိုမှ ရွေးကြိုက်တတ်သူဖြစ်သည်။ ။ အစပိုင်းတုန်းကတော့ သူလည်း မသိသေးပါ။ နောက်ပိုင်းကျမှ တဖြည်းဖြည်း သတိထားမိလာခဲ့

တာကတော့ ကောင်မလေးတွေထဲမှ တန်ဖိုးကြီးလက်ဆောင်တွေကို မကြာခဏ ရယူလာခဲ့ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ ။ ဘိုဘိုသည် လည်း လစာ ကောင်းသော ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းတစ်ယောက် ဖြစ်ပေမယ့် သူကတော့ ကောင်မလေးတွေကို ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားပေးတာ မရှိချေ။

သူ့ရဲ့ အပြောကတော့ သူက အကြင်နာတွေပေးတယ်ဆိုပဲ။ အကုန် အကျတွေများ ပြီး နစ်နာနေဦးမယ်ဟု သူကတော့ မိန်းကလေးတွေဘက်ကနာပြီး တွေးပေးဖြစ်လေသည်။ ။ သူ့ သူငယ်ချင်းတွေက တစ်ယောက်တစ်ပေါက်တွေ ဖြစ်ကြသည်။ ။ ဘိုဘိုက အချုပ်ကျွမ်းသူဟု ပြောရမည်ဖြစ်ပြီး လင်းထွဋ်ကကျတော့ တစ်မျိုးဖြစ်သည်။ ။ စည်းကမ်းကြီးသော အဘွား၊ အမေနှင့် ဗိုင်းကောင်းကျောက်ဖိ အစ်မတွေကြားမှာ ကြီးပြင်းလာခဲ့ရသောကြောင့် မိန်းကလေးတိုင်းကို သူ့အစ်မတွေရဲ့ စံပေတံတွေဖြင့် တိုင်းတာကြည့်ရှုတာဖြစ်သည်။ ။

ဒီဘက်ခေတ်ကြီးထဲမှာ မွေးဖွားလာသောကောင်ဖြစ်ပေမယ့် သူ့ကျတော့ တစ်မျိုးပင်။ မိန်းကလေးတွေ ကလက်တက်တက် မြင်လျှင်လည်း လုံးဝမကြိုက်။ အတိုတွေ အပြတ်တွေဝတ်သော မိန်းကလေးတွေကို မြင်ရလျှင်လည်း နှစ်ပြားမတန်အောင် ဝေဖန်တတ်သူဖြစ်သည်။ ။ အဲ ... မြန်မာဆန်ဆန်ဝတ်စားတာကို မြင်လျှင်တော့ တဖွဲ့တနွဲ့ချီးကျူးတတ်ကာ မြန်မာမိန်းကလေးဆိုတာ ဒါမျိုးမှ ပေါ့ဟု လည်း လာတတ်သေးသည်။ ။ ဒါကြောင့်လည်း ဒီကောင်က မြန်မာအမျိုးသားဝတ်စုံဝတ်၍ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရသော ဟိုတယ်ကြီးတွင် အလုပ်လုပ်နေသလားတော့ မပြောတတ်ပါ။

သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ကတော့ အလုပ်ကိုယ်စီလုပ်နေကြပေမယ့် သူကတော့ ဘာမှ မလုပ်ရသေးချေ။ မလုပ်ရသေးဆိုတာကလည်း သူက

အေးအေးဆေးဆေးနေရတဲ့ ဘဝကို နှစ်ခြိုက်နေတာလည်း ပါသည်။ ။
သင်တန်းတွေတက်၊ စာတွေဖတ်ဖြင့် ကိုယ့်ဝမ်းစာကိုယ် ပြည့်နေအောင်
ဖြည့်ထားပြီး အလုပ်အကိုင် အခွင့်အလမ်းကောင်းကောင်း ကို စောင့်
စားနေသည် ဟု ပြော၍ ရသည်။ ။

"ငါ့ဆော်ရဲ့ ဘော်ဒါ နောက်တစ်ယောက် ရှိသေးတယ်။ သူလည်း င
လျှံပဲကွ။ မင်းနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရမလား။ ဟဲ့ ... ဟဲ့"

"တော်ပါပြီကွာ။ မိန်းကလေးချင်းက တူတူ မဟုတ်ဘူး။ ။ တချို့မိန်း
ကလေးတွေက ချမ်းသာသလောက် သူတို့လိုချင်တာတွေကို ရည်းစားကို
ဖြည့်ဆည်းစေချင်တာ ...

ချမ်းသာတဲ့ ဆော်တွေနဲ့ တွဲပြီး အကြွေးတင်နေတဲ့ ကောင်တွေ တစ်
ပုံကြီး။ ဒီကောင် လင်းထွဋ်နဲ့ ပဲ မိတ်ဆက်ပေးလိုက်"

"ဟာ ... မလုပ်နဲ့။ ။ အဲဒီကောင်မလေးတွေ လန်ထွက်နေတာ၊ ဒူး
အောက်ရောက်တဲ့ အဝတ်အစားဆို မဝတ်တတ်ဘူး ...

ငါက အဲဒီလို မိန်းကလေးမျိုးဆို သဘောမကျဘူး"

"အေးပါ ... အေးပါ။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် နားကပ်ရလာတဲ့ အထိမ်းအ
မှတ်နဲ့ မင်းတို့ ကို ငါ ဒီနေ့ကျွေးမှာ ပါ။ အိုခေ ... အိုခေ ... ရှင်းမယ်ဟေ့
"

ဘိုဘိုက စားပွဲထိုးကို လှမ်းခေါ်ပြီး ပိုက်ဆံရှင်းသည်။ ။ သူတို့ သုံး
ယောက်မှာ အတူပြန်လာခဲ့ကြပြီး ကိုယ့်အိမ်နားရောက်ခါနီးမှ အသီးသီး
လမ်းခွဲကြတာဖြစ်သည်။ ။ သူ့အိမ်ရှေ့အရောက်မှာ ပဲ ဈေးကပြန်လာ
သော အိမ်ငှားမိန်းမကို တွေ့ရသည်။ ။ ဘယ်လောက်ပဲ ရန်ဖြစ်ဖြစ် အိမ်ရှင်
ကို တစ်စက်လေးမှ အားမနာသော ထိုမိန်းမသည် အခုလည်း ပဲ မျက်

နာတင်းတင်းနဲ့ ပဲ တွေ့နေရသည်။ ။

လကုန်ဖို့ က တစ်ပတ်ပဲ ကျန်တော့သည် မို့ ပြောင်းရွှေ့ဖို့ အဆင်သင့် ဖြစ်ရအောင် သူက သတိပေးလိုက်သည်။ ။

"အစ်မ ... လကုန်တော့မယ်နော်"

"အဲဒါ ဘာဖြစ်လဲ။ ငါက ဘာလုပ်ရမှာ လဲ"

"ဟင် ... ဘာလုပ်ရမှာ လဲ။ လကုန်ရင် အစ်မတို့ အိမ်ငှားတာ ပြည့်ပြီလေ၊ ကျွန်တော်က အိမ်ငှားသစ် ထပ်တင်မှာ ...

အဲဒါ မေ့နေမှာ စိုးလို့ သတိပေးတာ"

ထိုမိန်းမက မဲ့ရွဲ့ပြီးနောက် မျက်စောင်းထိုးကာ ခြေသံပြင်းပြင်းနှင့် ထွက်ခွာသွားလျှင် သူက ပခုံးအသာတွန့်ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့ရသည်။ ။
နောင်များ တော့ ဒီလိုအိမ်ငှားမျိုး ဘယ်သောအခါမှ မကြုံချင်ပေါင်။

အခန်း(၂)

ထိုက်ရည်သည် ပွဲစားခေါ်လာသော အိမ်ငှားတွေကို တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ပယ်ချလာခဲ့သည် မှာ တစ်လခန့်တောင်ရှိတော့မည်ဖြစ်သည် ။ နောက်ဆုံးတော့ ပွဲစားကိုလည်း အားနာလာတာကြောင့် မငှားတော့ဘူးဟု ပြောပစ်လိုက်ကာ ကိုယ်တိုင်ပဲသတင်းစာထဲမှာ ကြော်ငြာထည့်တော့သည် ။ ဟုတ်သည် လေ။ ပွဲစားခေါ်လာတဲ့ သူတွေက မိသားစုများ တဲ့ သူတွေချည်း ဖြစ်နေသောအခါ သူက တစ်ခါသေဖူး ပျဉ်ဖိုးနားလည်လျက် အားလုံးကို ငြင်းဆန်ခဲ့သည် ။

သတင်းစာထဲက ကြော်ငြာထည့်သောအခါမှာ သူ့ဆီသို့ စုံစမ်းမေးမြန်းသော ဖုန်းတွေက ဆက်တိုက်ဆိုသလို ဝင်လာခဲ့သည် ။ ဒါပေမဲ့ ဖုန်းထဲကတင် အင်တာဗျူးလုပ်ကြည့်ရုံနှင့် စိတ်တိုင်းမကျသောကြောင့် သူက လာကြည့်ဖို့ ပင် လက်မခံတော့ပါ။ ဒါကို ကြားသိကြသော သူ့သူငယ်ချင်းတွေကတော့ သူ့ကိုမဲ့ရွံ့ကာ ပြောကြသည် ။

"ဟင်း ... မင်းဟာကကွာ၊ သူများကြားရင် ရယ်စရာတော့ ဖြစ်တော့မှာပဲ။ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်တွေ လျှောက်ပြောတယ်ထင်မှာ

မသိရင် ကွန်ဒိုပဲ ရှယ်ပြင်ပြီး ငှားစားမှာ လိုလိုနဲ့ "

"ဟေ့ကောင် ... အဲဒီကွန်ဒိုကို ရှယ်ပြင်ပြီး ငှားစားတဲ့ သူက အိမ်ရှင်နဲ့ အိမ်ငှား အတူတူမနေဘူးကွ။ ငါက သူတို့ နဲ့ နံရံတစ်ချပ်ပဲခြားပြီး နေ

ရတာ၊ သူတို့ ရဲ့ ကောင်းမွေ့ဆိုးမွေ့ အကုန်လုံး ငါပဲခံရတာ။ ငါ့ဒဏ်ကို တော့ သူတို့ ကခံစရာ ဘာအကြောင်းမှ မရှိဘူး။ ငါက သီချင်းတောင် ကျယ်ကျယ်ဖွင့်တဲ့ ကောင် မဟုတ်ဘူး ။ ဒီတော့ ငါ စိတ်ချမ်းသာဖို့ အရေး မေးရမြန်းရမှာ ပဲဟေ့။ စိတ်ကြိုက်အိမ်ငှား မရမချင်းတော့ မငှားဘူး ...

ပိုက်ဆံက အရေးမကြီးဘူး"

အဲဒီလို သူက တင်းလာတာဖြစ်သည် ။ ဒီလိုနှင့်နေလာခဲ့ပြီးသည့် နောက် တစ်ရက်မှာ ပဲ သူ့ရဲ့ ဖုန်းသို့ နံပါတ်စဉ်တစ်ခုက ဝင်လာခဲ့သည် ။ သူ ဖုန်းထူးလိုက်တာနှင့် တစ်ဖက်က သိပ်အချိုသာကြီး မဟုတ်သော မိန်းကလေးအသံတစ်ခုကို ကြားလိုက်ရသည် ။

"ဟုတ်ကဲ့ ... ပြောပါ"

"သတင်းစာထဲမှာ အိမ်ငှားကြော်ငြာထားတာ တွေ့လို့ ပါ။ အဲဒါ စုံစမ်းချင်လို့ "

"ဟုတ်ကဲ့ ... အိမ်ငှားမယ့်သူက ဘယ်သူပါလဲ"

"ကျွန်မပါ"

"အဲဒီ ကျွန်မဆိုတာက"

တစ်ဖက်က သူ့အသံကို တိတ်ကာနားထောင်နေပြီးမှ စိတ်မရှည်သလိုဖြင့် ခပ်ဆတ်ဆတ် ပြန်မေးသည် ။

"နေပါဦး ... ရှင်က ဘာကိုမေးတာလဲ။ ကျွန်မက အိမ်ငှားဖို့ စုံစမ်းတာလေ၊ အဲဒါကို ဘာပြန်ပြောရဦးမှာ လဲ"

"ဪ ... အိမ်ငှားတာက လွယ်တယ်လေ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်မှာ ချ

ထားတဲ့ စည်းမျဉ်းလေး တွေရှိလို့ မေးနေတာပါ။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် သတ်မှတ်ချက်တွေ ရှိတယ်ဗျာ။ အဲဒါကို ပြောတာ "

တစ်ဖက်က စကားသံတိတ်သွားသည် ။ စိတ်ထဲမှာ တော့ ကြီးကျယ်ရန်ကောဟု တွေးချင်တွေးနေပေလိမ့်မည်။ ခဏနေတော့မှ အသံထွက်လာသည် ။

"ရှင့်သတ်မျတ်ချက်တွေက ဘာတွေလဲ"

"ကျွန်တော်က လင်မယားမငှားဘူး။ မိသားစုများ ရင် မငှားဘူး။ အဲ... မိသားစုနည်းရင်လည်း ငှားချင်မှ ငှားမှာ "

"ဘာရှင့်"

တစ်ဖက်က ဆောင့်ပြီးအော်လိုက်သဖြင့် သူက လန့်ဖျပ်သွားရသည် ။

ပြီးတော့ တစ်ဖက်ကမိန်းကလေးကို ဒေါသထွက်ထွက်ဖြင့် ...

"ခင်ဗျားကလည်း ဘာကိစ္စ နင်းကန် ကုန်းအော်နေရတာလဲ။ ကျွန်တော် နားကောင်းတယ်။ အဲဒီလောက် အော်နေစရာ အကြောင်းမရှိဘူး"

"အော်မှာ ပေါ့။ ရှင်ပြောတာ ကြည့်ဦးလေ။ ဒါဖြင့်ရင် ရှင်က ဘာဖြစ်လို့ အိမ်ငှားမယ်ဆိုပြီး ကြော်ငြာထည့်ထားသေးလဲ ...

လင်မယားမငှားဘူး။ မိသားစုများ ရင်လည်း မငှားဘူး။ နည်းရင်လည်း ငှားချင်မှ ငှားမှာ ဆိုတော့ အဲဒါက ဘာသဘောလဲ "

"ဒီမှာ ... မိသားစုနည်းတာ များ တာထက် အဓိက,က နားအေးပါးအေးရှိတဲ့ သူ ဖြစ်ဖို့ လိုတယ်။ ကျွန်တော်ပြောချင်တာ အဲဒါပဲ ...

ကျွန်တော့်ဘက်ကတော့ နားအေးပါးအေးရှိတာ ပြောစရာမလိုတော့

ဘူး။ ကျွန်တော်က တစ်ယောက်တည်းသမား။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် အေးအေးဆေးဆေးနေတာ။ ခေတ်အဆက်ဆက်က အိမ်ငှားတွေကတော့ ဒုက္ခပေးလွန်းလို့ အဲဒီမူကို ကျင့်သုံးနေရတာပဲ"

"ကျွတ် ... ကဲ ... ပြော။ ရှင့်အိမ်ကို ဘယ်လောက်နဲ့ ငှားမှာ လဲ"

"ဟာ ... အဲဒါတွေ မမေးသေးနဲ့ ဦးလေ။ ခင်ဗျားဘက်က အခြေအနေကို သိရမှ ဖြစ်မှာ ပေါ့။ ဘာလဲ ... ခင်ဗျားက တစ်ယောက်တည်း နေမှာ လား"

"အောင်မာ ... ဘာကိစ္စ တစ်ယောက်တည်း နေရမှာ လဲ"

"ဟင် ... ဒါဖြင့်ရင် နှစ်ယောက်လား။ လင်မယားဆိုရင် မငှားဘူးလို့ ပြောထားပြီးပြီနော်"

"ဒီမှာ ... ရှင် ဘာဖြစ်နေတာလဲ။ ရှင့်စိတ်ထဲမှာ ဒါတွေပဲ တွေးစရာရှိလား။ သားအမိနှစ်ယောက်တို့ ၊ ညီအစ်မနှစ်ယောက်တို့ ၊ မောင်နှမနှစ်ယောက်တို့ ဆိုတဲ့ အတွေးမျိုး လုံးဝဝင်မလာတော့ဘူးလား ... ဟုတ်လား"

"ဘာလဲ? ။ ခင်ဗျားက အဲဒီထဲက တစ်မျိုးမျိုးလား။ အင်း ... အဲဒီလိုမျိုး ဆိုရင်တော့ အဆင်ပြေနိုင်တယ်။ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် တစ်ခုပြောမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့်အိမ်ကို ငှားရလို့ ခင်ဗျားတို့ မှာ စိတ်ပျက်စရာ ၊ စိတ်ညစ်စရာ ဘာအကြောင်းမှ မရှိနိုင်ဘူး ...

ကျွန်တော့်ဘက်က အေးအေးဆေးဆေးပဲ။ အဲ ... အဲဒီလို ကိုယ့်ဘက်က အာမခံချက် အပြည့်အဝပေးနိုင်လို့ ခင်ဗျားကို မေးနေရတာ"

"ထားလိုက်ပါ။ ကျွန်မတို့ က သားအမိနှစ်ယောက်တည်းနေမှာ ။ အဆင်ပြေမယ်ဆိုရင် ရှင့်အိမ်ကို ငှားမယ်။ ဘယ်လိုလဲ"

"ဟင် ... ခင်ဗျားက အိမ်ကိုမမြင်ရသေးဘဲနဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပြီလား"

"ရှင့်အိမ်ကို အပြင်ဘက်ကတော့ ကျွန်မ မြင်ဖူးပါတယ်"

"ဪ ... ဒီလိုလား။ ကောင်းပြီလေ၊ ဒါဆိုလည်း လူကိုယ်တိုင်တော့ တစ်ခေါက်လောက် ကြွလာခဲ့ပါဦး။ အဲဒီကျမှ ပဲ အလုပ်ကိစ္စ အကြေအလည် စကားပြောကြတာပေါ့"

"ဒါဆိုရင် တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်တော့။ ရှင့်အိမ်ရှေ့မှာ ကျွန်မရောက်နေပြီ"

"ဘာရယ် ... ဟင်"

သူက အံ့သြသလို ရေရွတ်မိကာ အိမ်ရှေ့အပေါက်ဝဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်လျှင် မိန်းကလေးတစ်ယောက်က သူ့ကို ခပ်တည်တည်လှမ်းကြည့်နေတာနှင့် ကြုံရသည် ။ ဘယ်လိုလဲ လာဖွင့်ပေးမှာ လား၊ မပေးဘူးလားဟူသော ပုံစံနှင့် ပေစောင်းစောင်းကြည့်နေသော မိန်းကလေးကို သူက ပထမတော့ အံ့အားသင့်စွာ ကြည့်နေပြီးမှ တံခါးဖွင့်ပေးဖို့ အိမ်ပေါ်ကနေ၍ ကမန်းကတန်း ဆင်းလာခဲ့သည် ။

သူ့အိမ်ရှေ့မှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်က အဟုတ်ကိုပဲ ရပ်နေပါသည် ။ ရယ်ခြင်း ပြုံးခြင်းကင်းသော ခပ်တည်တည်မျက်နှာသည် တစ်လောကလုံး သင်းလုပ်စာ ထိုင်စားနေရသည့် ပုံစံမျိုးလည်း ရှိသည် ။

သူက သူမကို မသိမသာ အကဲခတ်ရင်းမှ မေးလိုက်သည် ။

"ခင်ဗျားက ..."

"ခုလေးတင် ရှင်နဲ့ ဖုန်းပြောနေတဲ့ သူလေ"

"ဪ ... အင်း"

သူ ကြောင်တက်တက် ဖြစ်နေပုံကို သူမက စိတ်မရှည်သလို တစ်ချက်ကြည့်ကာ ...

"ကဲ ... ရှင်က ဘာဖြစ်နေတာလဲ။ အပေါက်မဖွင့်တော့ဘူးလား"

"ဪ ... ဖွင့်မှာ ပါ ... ဖွင့်မှာ ပါ။ ဆောရီးပါခင်ဗျာ"

သူက ခပ်ရွဲ့ရွဲ့ပြန်ပြောလိုက်ရင်း တံခါးပေါက်ကို ဖွင့်ပေးလိုက်လျှင် သူမက ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ရာအလား ရှေ့ကနေ ခပ်တည်တည် ဝင်သွားသည် ။ ဒီအမျိုးသမီးရဲ့ ပိုင်စိုးပိုင်နင်းနိုင်သော ပုံစံရယ်၊ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ယုံကြည်မှုရှိသော ပုံစံရယ်ကို သူက တစ်ဆိတ်တော့ အံ့အားသင့်ရလေသည် ။ သူများ အိမ်ကို ငှားနေမယ့်သူရဲ့ ဒီခိုင်းက ကြိုက်တောင်ကြိုက်ချင်စရာကောင်းနေသည် ။

မဟော်ဂနီရောင် ခပ်လွမ်းလွမ်း ဆံကေသာတွေက အဖျားဘက်မှာ ခွေခွေလိပ်လိပ်တွေဖြစ်လျက် နဖူးကဆံပင်မှာ မျက်ခုံးနှင့်အတိ တစ်ညီတည်းဖြစ်နေပုံက သူမရဲ့ ပုံစံကို တစ်မျိုးတစ်ဘာသာ နုနယ်အမြင်ဆန်းစေသည် ။ ကော်လာပါသော မိန်းမဝတ်ရှုပ်လက်တို အဖြူရောင်လေးကို ဂျင်း(နံ)တစ်ထည်ဖြင့် တွဲဖက်ဝတ်ဆင်ထားသော်လည်း သူမပုံစံက အရှိန်အဝါတစ်မျိုးတော့ ကိန်းအောင်းနေသလိုပင်။

သူမက အိမ်ပေါ်မတက်သေးဘဲ တစ်ဖက်ကငှားမည့် အိမ်ခန်းရှေ့မှ ရပ်ကြည့်နေသဖြင့် သူကပဲ အလိုက်သိစွာမေးမြန်းလိုက်ရသည် ။

"အထဲဝင်ကြည့်မလား"

သူမက ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်ပြသည် ။ သူက သော့သွားယူလာကာ ပိတ်ထားသော အိမ်ခန်းတံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်သည် ။ လူမနေပေမယ့်

သူက တစ်ပတ်တစ်ခါလောက် သန့်ရှင်းရေးလုပ်တာမို့ အခန်းက ဖုန်မ တင်ပဲ သပ်ရပ်သန့်ရှင်းနေသည်။ သူမက အိမ်ထဲသို့ လှည့်လည်ကြည့်ရှု နေသည် မို့ သူက အိမ်အခြေအနေကို ပြောပြလိုက်သည်။

"အခန်းက နှစ်ခန်းဖွဲ့ထားတယ်။ နောက်မှာ ရေချိုးခန်းနဲ့ အိမ်သာက သပ်သပ်ရှိပါတယ်"

"အင်း ... ပြီးရောလေ၊ ကဲ ... ဒါဆိုရင် ရှင်နဲ့ ကျွန်မ အလုပ်ကိစ္စ စ ကားပြောကြတာပေါ့"

"ဒါဆို လာပါ။ ကျွန်တော့်အိမ်ဘက်မှာ စကားပြောကြတာပေါ့"

အဲဒီနောက် သူက အိမ်ဘက်ရှိ ဧည့်ခန်းမှာ ထိုင်ပြီးနောက် သူမကို အိမ်လခနှုန်းထားနှင့်အတူ သုံးလသာစာချုပ်၊ ချုပ်မည့်အကြောင်း ပြော လိုက်သည်။

သူမက သူ့စကားကိုကြားလျှင် မျက်မှောင်ကြုတ်ကြုတ်ဖြင့် ...

"ဟင် ... ရှင့်ဟာက ဘယ်လိုလဲ။ ခြောက်လတို့၊ တစ်နှစ်တို့ ပဲ ကြား ဖူးပါတယ်။ သုံးလက ဘာလုပ်တာလဲ"

"ကျွန်တော့်ရဲ့ မူ ဆိုပါတော့၊ ခြောက်လတို့၊ တစ်နှစ်တို့ ဆိုတာတွေ က အိမ်ရှင်နဲ့ အိမ်ငှား အတူတူတွဲမနေတဲ့ သူတွေလေဗျာ ...

ကျွန်တော့်လို တွဲနေတဲ့ လူတွေကတော့ အိမ်ငှားတွေရဲ့ ဒုက္ခတွေကို ခံရလွန်းလို့ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ကာကွယ်ထားတဲ့ မူဝါဒပဲ။ ခင်ဗျားတို့ သာ အေးအေးဆေးဆေးသမားဆိုရင် ဘာမှ ပူစရာမလိုပါဘူး။ အခြေအနေ ကောင်းရင် သုံးလပြည့်လည်း ဆက်နေလို့ ရတာပဲလေ"

သူ့စကားကို သူမက မသိမသာ ရှုံ့မဲ့သည်။ သဘောကတော့ ကြီးကျယ်လိုက်တာ ဆိုသည့်သဘောဖြစ်သည်။ သူကလည်း ဆဋ္ဌမအာရုံဖြင့် ဒီ

မိန်းမဟာ ဆန်မရှိအစားကြီးသော အမျိုးအစားထဲကဆိုတာ အလိုလို သိ
နေသည်။ ။ အင်း ... လူဦးရေနုန်းထားနှင့် ပတ်သက်မှုကတော့ လက်ခံနိုင်
စရာအကြောင်းရှိပေမယ့် စိတ်ဓာတ်ကတော့ သူနဲ့ ဖြစ်မှ ဖြစ်ပါ့မလား။

ကဲ ... ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ၊ သုံးလတော့ ကြည့်ရမှာ ပေါ့။

"ဟုတ်ပြီလေ ... ဒါဆိုရင် ရှင့်ကို သုံးလစာတစ်ခါတည်း ပေးရမှာ
လား"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"ပြီးရော"

သူမက ခေါင်းကိုငုံကာ ပိုက်ဆံအိတ်ကို ဇစ်ဖွင့်မည် ပြင်စဉ်မှာ ပဲ သူ
က ကမန်းကတန်း တားမြစ်လိုက်ရသည်။ ။

"နေ ... နေဦးလေ၊ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်က ငှားမယ်လို့ အတိအကျ
မှ မပြောရသေးတာ"

သူမ၏ အကြည့်စူးစူးက သူ့ကိုယ်ပေါ်သို့ မြားတစ်စင်းလို ဒုတ်ခနဲ
လာစိုက်သည်။ ။ သူက အနည်းငယ်ပြုံးကာ ချိုသာသောအသံဖြင့် ...

"ခင်ဗျားရဲ့ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်ကို ကျွန်တော်မှ မသိသေးတာ"

ထိုမိန်းကလေးက သူ့ကို အသေတိုက်ခိုက်ချင်လာသော မျက်လုံးများ
ဖြင့် အငြိုးတကြီး ကြည့်ပြီးတော့မှ စိတ်လျှော့လိုက်ဟန်ဖြင့် ...

"ရှင့်အိမ်ကို ငှားနေမယ့် ကျွန်မမှာ မိသားစုဝင်တစ်ဦး၊ ကျွန်မနဲ့ မှ စု
စုပေါင်းနှစ်ဦးပဲရှိမယ်၊ သူက ကျွန်မအမေပဲ ... ကျွန်မနာမည်က
ချစ်ခြင်းပြည့်စုံ။ ကဲ ... ဘာကျန်သေးလဲ"

"အင်း ... ကျန်တော့ မကျန်တော့ပါဘူး။ ဒါနဲ့ ခင်ဗျားက ဘာလဲ၊ ဟို

ကျောင်းတက်နေတုန်းလား။ အလုပ်လုပ်နေပြီလား။"

"အဲဒါတွေပါ ရှင့်ကိုပြောဖို့ လိုသေးလို့ လား၊ ရှင် တော်တော်စပ်စုတာပဲ"

"စပ်စုတာ မဟုတ်ဘူး လေ၊ ကျွန်တော့်အိမ်ကိုငှားမယ့်လူတွေရဲ့ အလုပ်အကိုင်ကိုတော့ သိခွင့်ရှိတာပဲ မဟုတ်လား။ တော်ကြာ ခင်ဗျားတို့က ဥပဒေနဲ့ မညီညွတ်တာတွေ လုပ်နေရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

သူမက သူ့ကို အတော်စိတ်ပျက်လာသော မျက်လုံးများ ဖြင့်ကြည့်ကာ သက်ပြင်းတစ်ချက်ကို ဇောင့်ခနဲချရင်း ...

"ဥပဒေနဲ့ လွတ်ကင်းတယ်။ ဒီမှာ ... ရှင်အပိုတွေသိပ်မပြောနဲ့ ။ ကျွန်မ သိပ်စိတ်မရှည်တော့ဘူး။ ရှင့်အိမ်ကို ငှားနေပြီး ရှင့်ကို စိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ရင် ပြီးတာပဲမဟုတ်လား။"

"ဟောဗျာ ... ခင်ဗျား ပြောပုံဆိုပုံနဲ့ လေသံကိုတော့ ကြိုက်တောင်ကြိုက်နေပြီ။ အိမ်ငှားနေမယ့်သူ ဒီဇိုင်းကိုတော့ ပြတိုက်မှာ သွားပြထားဖို့ ကောင်းတယ်။ ကဲ ... ကဲ ... တော်ပါပြီ၊ ခင်ဗျားနဲ့ စကားဆက်ပြောနေရင် နှစ်ယောက်စလုံး ရန်ဖြစ်ရတော့မယ် ..."

ခင်ဗျားကို အိမ်ငှားမယ်။ စာချုပ်၊ ချုပ်ဖို့ ကိစ္စကတော့ ခင်ဗျားဘက်ကလည်း သက်သေတစ်ယောက်ပါမှ လုပ်ကြတာပေါ့။ ခင်ဗျားတို့ ဘယ်နေ့ပြောင်းလာမှာ လဲ"

"ဖြစ်နိုင်ရင် ဒီနေ့ညနေပဲ ပြောင်းလာမယ်"

မနိုင်ဘူး ဟူသောပုံစံဖြင့် သူက ပခုံးတစ်ချက်တွန့်လိုက်စဉ်မှာ ပဲ သူမက ထိုင်ရာမှ ထကာ သူ့ကို စေ့စေ့ကြည့်လျက် ...

"ကျွန်မတို့ ညနေလေးနာရီလောက် ရောက်လာခဲ့မယ်၊ ရှင် အိမ်မှာ
ပဲ အဆင်သင့်စောင့်နေပါ"

"ဪ... ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျ၊ ဟုတ်ကဲ့ပါ"

သူက ရွဲ့ဖြေလိုက်တာကို သူမက မျက်စောင်းတစ်ချက်ထိုးရင်း အိမ်
ပေါ်မှ ဆင်းသွားသည်။ ။ ဘယ်လိုတွေ ဆက်ကြုံရဦးမလဲ ဆိုတာကိုတော့
ဖန်သားပြင်ပေါ်မှာ ဆက်လက်ကြည့်ရှုဖို့ သာ လိုတော့လေသည်။ ။
